

[Justitsministeren]

skud. I en anden landsretsdom udtales bl.a., at betingelserne for at indlede en gældssanerings-sag er opfyldt, uanset at der kun er forløbet en kortere tid, nemlig omkring 3 år, siden uddannelsen er afsluttet, og selv om den pågældende har fået tilsagn om rentetilskud.

Lovforslaget indeholder forslag til ændringer på to punkter. For det første foreslås ordene »inden for et tidsrum af ca. 5 år« indsat i konkurslovens § 197, stk. 1, nr. 1, således at skyldneren skal godtgøre, at han ikke er i stand til og ingen udsigt har til at kunne opfylde sine gældsforpligtelser inden for dette tidsrum.

I bemærkningerne anføres, at denne 5-års regel klart fremgår af bemærkningerne til det oprindelige lovforslag og den til grund herfor liggende betænkning, og at der således alene er tale om udtrykkeligt i selve loven at indsætte 5-års reglen.

Der må vist her foreligge noget af en misforståelse. Den 5-års regel, der fremgår af forarbejderne til de gældende regler, drejer sig ikke om den periode, inden for hvilken den samlede gæld skal kunne afvikles, men om, at skyldnerens gæld i tilfælde af gældssanering skal nedsættes så meget, at skyldneren vil være i stand til at betale den resterende del af den usikrede gæld i løbet af 5 år.

I øvrigt vil det, der foreslås som en 5-års regel, være en meget vidtgående regel. Der er virkelig mange studerende med en studiegæld af blot nogen størrelse, der er i stand til at afdrage deres studiegæld som aftalt med pengeinstitutterne, men som ikke vil være i stand til at opfylde deres samlede gældsforpligtelse inden for et tidsrum af ca. 5 år. Dette vil også gælde mange andre, der har etableret sig; det vil i særlig grad dreje sig om folk inden for erhvervslivet.

Hertil kommer, at det, som det fremgår af forarbejderne til de nugældende regler, næppe vil være muligt eller hensigtsmæssigt at fastsætte en bestemt tidsgrænse i loven, inden for hvilken skyldneren ikke skal kunne opfylde sine gældsforpligtelser. I stedet bør afgørelsen om gældssanering som i dag træffes ud fra en samlet afvejning af en række forskellige hensyn.

Det andet forslag til ændring går ud på, at det indsættes som andet punktum i § 197, stk. 2, at gældssanering ikke udelukkes af, at der er mulighed for sanering eller rentestøtte

efter anden lovgivning. Som nævnt stilles et sådant krav ikke i nyere retspraksis, og det er derfor helt overflødigt at anføre det i lovteksten.

Jeg kan således af de grunde, jeg her har nævnt, ikke give min tilslutning til lovforslaget i dets nuværende udformning. Hertil kommer, at jeg er tvivlende over for det rigtige og hensigtsmæssige i at ændre konkurslovens generelle regler om gældssanering med det formål specielt at skabe udvidede muligheder for sanering af en bestemt type gæld.

En sådan lovgivning vil i øvrigt efter de principper, der er fastlagt i konkursloven, typisk medføre, at der alene som følge af en stor studiegæld vil kunne foretages en tilsvarende eftergivelse af privat gæld, hvilket i mange tilfælde vil kunne forekomme mindre rimeligt i forhold til disse private og helt sædvanlige kreditorer.

Endelig må man tage i betragtning, at konkurslovens regler kun har været i kraft i 2½ år, og at retspraksis ikke har lagt sig fast på dette område.

Når dette er sagt, vil jeg dog gerne sige til forslagsstillerne og til Tinget, at vi i regeringen er enige om, at der kan være behov for nogle særlige regler om gældssanering af studiegæld alene. Det er bl.a. baggrunden for, at undervisningsministeren netop i dag har fremsat forslag til lov om tilskud til afvikling af studiegæld og om eftergivelse af studiegæld. At benytte denne fremgangsmåde med en særlig lovgivning om gældssanering af studielån ved siden af konkurslovens generelle regler skulle i øvrigt være i god tråd – sådan forstår jeg det – med forslagsstillernes synspunkter. Forslagsstillerne opfordrer jo i bemærkningerne regeringen til at gennemføre en ordning, der ikke belaster domstolene, og hvorefter Hypotekbanken administrativt efter en konkret vurdering kan gældssanere studielån.

Tingets medlemmer har selvfølgelig endnu ikke haft mulighed for at sætte sig ind i det lovforslag, som undervisningsministeren i dag har fremsat, og jeg skal derfor kun udtrykke håbet om, at undervisningsministerens lovforslag vil kunne danne grundlag for de videre drøftelser vedrørende spørgsmålet om gældssanering af studielån.

Flemming Hansen (KF):